

EKIPA, DA TE SKIPA

ŠOLSKI LIST IZBIRNEGA PREDMETA ŠOLSKO NOVINARSTVO
IN NOVINARSKEGA KROŽKA

UVODNIK

In že smo v februarju ... Komaj smo vstopili v novo leto, pa smo že kar drugega meseca. Skratka, čas beži.

S časom se spreminjamo tudi mi, doživljamo nove stvari, nove prigode, ki nam lahko pustijo velik pečat celo naše življenje. Danes, ko pišem ta uvodnik, je valentinovo. To je praznik za ljudi. Da se znamo imeti radi ali pa vsaj pomisliti drug na drugega ter mu želeli vse dobro. A kaj, ko je med nami ljudmi vse več nejevolje, razočaranja ... To res ni dobro, saj s tem škodujemo drugemu, predvsem pa sebi. Toda – vedno lahko vsaj poskusimo pokazati le najboljše del sebe.

Ne zaničujmo drugih zaradi nekega dejanja, saj ne vemo, kaj se za tem človekom skriva. Mogoče ta človek lahko nekoga zelo osreči, pa se še ni prikazal v tej luči. In to je najbolj bistveno. NIKOLI NE OBSOJAJ, ŠE POSEBEJ, ČE NE POZNAŠ STANJA ALI ČLOVEKA. Skoraj vsak trenutek se potruji in pomaga nekemu, ki tega nima, kar imaš ti, pa si tega zelo želi.

Bodimo pozitivni ter stojmo drug drugemu ob strani!

Ana Žnidaršič, 8. a

AKTUALNO: PUST V PONIKVAH

Piše: Hana Adamič.

Ker se bliža pust, smo se z ekipo šolskega novinarstva odločili, da predstavimo, kako poteka pust v Ponikvah.

Pust v Ponikvah je na splošno nekaj posebnega, saj se ta tradicija prenaša iz roda v rod. Takega veselja in zabave za pust ne moreš doživeti kar tako povsod. Namreč že pred pustnim torkom se zgodi veliko.

Najprej se mesec prej začnejo mladi fantje pripravljati (fantje, ki še niso poročeni in so starejši od 16 let). Dva ali tri tedne prej se začne poditi otroke (fantje se oblečejo v razne »podivce« ter otroke pripravijo do tega, da tečejo).

PODIVCI:

- Petelin.
- Košuta.
- HU-HU.
- Policaj.
- »Podivc« (otroško – palček).

Nato sledijo dnevi, ki so meni najzanimivejši, saj se takrat veliko dogaja.

Najprej imamo »ta debel« četrtek, ko se dogaja skoraj isto kakor prejšnji, samo da prideta ven še »tastar« ter »podivc« (palček) in enako preganjajo otroke kot po navadi.

Nato sledi pustna sobota; ta dan se lahko otroci in tudi starejši našemijo in jih »podivci« ne smejo poditi (če so našemljeni).

Na pustno nedeljo se odvija veselica pri gasilnem domu, a zaradi današnjih časov je žal odpovedana.

Sledi najboljši dan, to je pustni torek. Začne se navsezgodaj zjutraj z obhodom agenta, ki zbira prispevke, s seboj ima »podivca« (palčka), ki zraven preganja otroke. Sledita »tastara dva« ali jajčar in jajčarica, saj pobirata jajca. Za njima sledijo tri skupine, ki prihajajo posamično in prikazujejo domače obrtnike.

AGENT IN »PODIVC«

DOPOLDANSKE SKUPINE

Sledi popoldansko dogajanje, ki se odvija na vasi, in fantje odigrajo predstavo, ki je vsako leto drugačna.

POPOLDANSKO DOGAJANJE

Sledi še večerni program, ki je večinoma vaščanom najbolj všeč. Hiše obiskujejo harmonikar, policaj ter dva para plesalcev. Pri vsaki hiši odplešejo en ples in k drugemu plesu povabijo stanovalce, da odplešejo z njimi. Ko odidejo plesalci, za njimi prideta še »tastara dva«, ki pa dajeta vtis utrujenosti.

PAR ZA VEČERNI OBHOD PO HIŠAH

S tem se nekako zaključi pust. Sledi še pepelnična sreda (zažgejo kurenta). Vsako leto pa fantje obljubijo in si zarečejo, da naslednje leto PUST BO.

HANA ADAMIČ

IZ ŠOLSkih KLOPI ...

Januarja smo osmošolci pri pouku slovenščine spoznavali sonet, ki naj bi se prvič pojavil že 13. stoletju, prvi razcvet pa je doživel v Italiji s prvimi mojstri soneta, Dantejem in Petrarco. V razvoju slovenske književnosti ima sonet zelo vidno mesto. Prvi ga je obvladal in uveljavil France Prešeren v obdobju romantike v tridesetih letih 19. stoletja. Kaj pa pravzaprav je sonet? Sonet je stalna pesniška oblika. Sestavljen je iz štirih kitic. Prvi dve sta štirivrstični – kvartini, drugi dve pa sta trivrstični. Poznamo različne vrste soneta: angleškega, italijanskega, francoskega in tudi slovenskega ... Z vami delimo sonet, ki ga je napisal osmošolec *Anže Ahačevčič*.

Igrice

*Oh igrice, to je življenje,
cel dan pred računalnikom sedenje,
razmišljanje, kako bi zmagal
in pred koncem ne omagal.*

*To je strašno dobra stvar,
sploh, če sam si samotar,
cel dan pred računalnikom preždiš,
ponoči pa sploh nič ne spiš.*

*Te kliče mama, sestra Meta,
prid' domov za t'm pol leta,
da še kdaj te vidi stara teta.*

*Tebe pa ni od nikoder,
samo za igrice se trudiš,
dokler se v grob ne zgrudiš.*

DOGAJA SE: POKLON KULTURI IN PREŠERNU ...

Kljub koronavirusnim omejitvam smo v JVIZ OŠ Dobropolje počastili slovenski kulturni praznik. Kot je za ta čas običajno – na daljavo. Pripravili smo krajši kulturni program in prvo šolsko uro zadnji dan pouka pred Prešernovim dnevom namenili ogledu prireditve, ki jo je povezovala osmošolka Lana Virant. Prvi so nastopili pevci 6. razreda in zapeli Zdravljico. Drugi glasbeni nastop je izvedel Otroški pevski zbor Kopolje, ki je zapel ljudsko pesem Zima je prišla. Ubrano petje je na prečni flavti spremljala Juša Peček, na klarinetu Glorija Turk in Justin Petelinšek, na klaviaturah Mart Peček in na cajonu Maks Mustar. Tretji glasbeni nastop je bil posnet v Strugah. Otroški pevski zbor je zapel pesem Mi se imamo radi (ljudska). Na harmoniki sta igrala Nuša Nose in Jaka Pugelj.

Nismo pa slišali le glasbe, temveč tudi deklamacije. Vita Hočevar je recitirala Prešernov sonet z začetkom O, Vrba ... Ana Žnidaršič nas je popeljala v balado Povodni mož, v ozadju pa sta jo spremljali dve risbi umetniško nadarjene Zale Škrlj prav na temo recitirane pesmi.

Vsi nastopajoči so izkazali izredno nadarjenost in veseli smo, da so jo delili z nami. Ani, Lani ter Viti pa veljajo posebne pohvale še za to, ker so morale glede na to, da je bil njihov razred ravno v karanteni, pokazati tudi računalniške spretnosti in nastope posneti same.